

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžo/46/2016
Identifikačné číslo spisu: 7016200202
Dátum vydania rozhodnutia: 14.12.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:7016200202.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a z členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Soni Langovej v právnej veci navrhovateľky: C. F., Z., proti odporcovi: Centrum právnej pomoci Kancelária Košice, Moyzesova 18, Košice, v konaní o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporcu sp. zn. 811/2016-KaKE (12111/2015-KaKE), r.z. 796/2016 zo dňa 08.01.2016, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 1Sp/6/2016-11 zo dňa 22. apríla 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 1Sp/6/2016-11 zo dňa 22. apríla 2016 p o t v r d z u j e.

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 1Sp/6/2016-11 zo dňa 22. apríla 2016 podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) potvrdil rozhodnutie odporcu sp. zn. 811/2016-KaKE (12111/2015-KaKE), r.z. 796/2016 zo dňa 08.01.2016, ktorým tento rozhodol tak, že navrhovateľke nepriznal nárok na poskytovanie právnej pomoci na základe jej žiadosti zo dňa 23.10.2015 o ustanovenie advokáta na zastupovanie v dovolacom konaní, nakoľko hodnota sporu 66,- eur neprevyšuje hodnotu minimálnej mzdy, a ktorá je jednou z kumulatívnych podmienok na to, aby fyzická osoba mala právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti v zmysle ust. § 6 ods. 1 písm. c/ zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi v platnom znení (ďalej len „zákon o poskytovaní právnej pomoci“).

O trovách konania rozhodol súd s poukazom na § 250k ods. 1 O. s. p. s použitím § 250l ods. 2 O. s. p.

tak, že v konaní neúspešnej navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd konštatoval, že Okresný súd Košice II uznesením č. k. 43C/153/2010-164 zo dňa 04.04.2014 uložil navrhovateľke zaplatiť súdny poplatok za námietku zaujatosti zo dňa 08.03.2013 vo výške 66,- eur. Predmetné uznesenie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Co/788/2014-196 zo dňa 20.02.2015. Proti uzneseniu krajského súdu podala navrhovateľka dovolanie, a pre toto dovolacie konanie žiadala od odporcu poskytnutie právnej pomoci.

Následne poznamenal, že ako vyplýva z uvedeného skutkového stavu, tak hodnota sporu vo veci predmetného dovolacieho konania je 66,- eur. V tomto prípade hodnota sporu navrhovateľky neprevyšuje hodnotu minimálnej mzdy v zmysle podmienok ust. § 6 ods. 1 písm. c/ zákona o poskytovaní právnej pomoci. Rozhodnutie odporcu vyhodnotil ako vecne správne v súlade so zákonom o poskytovaní právnej pomoci, nakoľko u navrhovateľky nebola splnená jedna z troch kumulatívnych podmienok na poskytnutie právnej pomoci, a to že hodnota sporu t.j. 66,- eur neprevyšuje hodnotu minimálnej mzdy, v tom čase 405,- eur.

II.

Proti uvedenému rozhodnutiu krajského súdu podala v zákonnej lehote navrhovateľka odvolanie. Žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil, nakoľko ho pokladá za nezákonný a neústavný.

III.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa vyjadril tak, že sa aj naďalej pridržiava skutočností uvedených v odvolaní napadnutom rozhodnutí zo dňa 08.01.2016. Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa považuje za zákonný a vecne správny, vydaný v súlade s právnymi predpismi, a preto navrhuje odvolaciemu súdu ho potvrdiť.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ust. § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 01.07.2016, podľa ktorého sa odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t.j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (O. s. p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O. s. p.) preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2, § 214 ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nie je možné vyhovieť.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok Krajského súdu v Košiciach, ktorým ako súd prvého stupňa potvrdil rozhodnutie odporcu sp. zn. 811/2016-KaKE (12111/2015-KaKE), r.z. 796/2016 zo dňa 08.01.2016, ktorým navrhovateľke nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci. Odvolací súd v rozsahu odvolacích dôvodov preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu a konanie mu prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal s námietkami uvedenými v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Predmetom preskúvacieho konania v danej veci je teda rozhodnutie a postup odporcu, ktorým rozhodol s konečnou platnosťou vo veci žiadosti navrhovateľky o nároku na poskytnutie právnej pomoci podľa zákona č. 327/2005 Z. z.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 6 ods. 1 zákona o poskytovaní právnej pomoci, fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak

- a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,
- b) nejde o zrejmú bezúspešnosť sporu a
- c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčísliť v peniazoch.

Najvyšší súd dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti tretej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov § 250l a nasl. O. s. p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v opravnom prostriedku, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250l ods. 2 v spojení s § 250i ods. 3 O. s. p.).

Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 245 ods. 2 O. s. p.).

Odvolací súd v odvolacom konaní je viazaný rozsahom odvolacích dôvodov, v rozsahu ktorých v danom prípade posudzoval, či súd prvého stupňa správne aplikoval právnu úpravu ustanovenú v zákone č. 327/2005 Z. z., ktorou zákonodarca stanovil podmienky pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi.

Z obsahu napadnutého rozhodnutia vyplýva, že dôvodom jeho vydania bola skutočnosť, že žalovaný správny orgán na základe priložených listinných dokladov mal za preukázané, že navrhovateľ ako žiadateľ nespĺnil podmienku ustanovenú v právnej norme § 6 ods. 1 písm. c/ zákona č. 327/2005 Z. z., v zmysle ktorej fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčísliť v peniazoch, ktorá podmienka je nevyhnutným predpokladom na poskytnutie právnej pomoci v zmysle § 6 ods. 1 cit. zákona, s poukazom na to, že úspešným žiadateľom v konaní o priznanie nároku na právnu pomoc môže byť len ten, kto súčasne preukáže kumulatívne splnenie všetkých troch

podmienok v zmysle cit. § 6 ods. 1 uvedeného zákona.

Ako vyplýva z priloženého administratívneho spisu, odporcovi bola dňa 23.11.2015 doručená žiadosť navrhovateľky o poskytnutie právnej pomoci. Ako dôvod uviedla podanie dovolania v konaní vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 43C/153/2010. Odporca následne vyzval navrhovateľku na doplnenie údajov k jej žiadosti, najmä aby priložila fotokópiu rozhodnutia Okresného súdu Košice II a rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, proti ktorým jej dovolanie smeruje, ďalej fotokópiu dovolania, ak už bolo podané, a aby predložila potvrdenie o poberaní a výške dávky v hmotnej núdzi. Odporca súčasne dopytoval Okresný súd Košice II o poskytnutie informácií o stave prebiehajúceho konania označeného navrhovateľkou a zaslanie fotokópií uvedených rozhodnutí okresného a krajského súdu, a kópie podaného dovolania. Tieto písomnosti odporcovi poskytol Okresný súd Košice II, navrhovateľka vo vyjadrení na výzvu odporcu uviedla, že požadované listiny sa nachádzajú na okresnom súde v spise s uvedenou spisovou značkou. Odporca následne vyzval navrhovateľku, aby sa k predmetným písomnostiam vyjadrila. Navrhovateľka sa k uvedeným listinám nevyjadrila. Odporca si zadovážil aj potvrdenie o poberaní dávky v hmotnej núdzi navrhovateľky za rok 2015 z Úradu práce, Sociálnych vecí a rodiny Košice.

Dňa 08.01.2016 rozhodnutím sp. zn. 811/2016-KaKE (12111/2015-KaKE), r.z. 796/2016 odporca rozhodol o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci navrhovateľke. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že rozhodnutiami súdov, ktoré navrhovateľka napadla dovolaním, jej bolo uložené zaplatenie súdneho poplatku za námietku zaujatosti vo výške 66, - eur, čo je aj hodnota sporu dovolacieho konania. Hodnota minimálnej mzdy v čase rozhodovania odporcu bola stanovená na sumu 405,- eur, čo je viac ako hodnota sporu navrhovateľky, preto jej nemôže byť priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci v zmysle zákona č. 327/2005 Z. z.

Do pozornosti navrhovateľky dáva odvolací súd skutočnosť, že odporca ako príslušný správny orgán, za účelom rozhodnutia o nároku fyzickej osoby na poskytnutie právnej pomoci musí skúmať splnenie všetkých zákonných podmienok ustanovených v právnej norme § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. a teda musí sa zaoberať aj otázkou hodnoty sporu ako jednej zo zákonných podmienok na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, pretože bez splnenia tejto podmienky, nemožno žiadaný nárok na poskytnutie právnej pomoci priznať, hoci žiadateľ ďalšie dve podmienky splnil.

Odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu odvolacích dôvodov dospel k záveru, že odporca v danom prípade postupoval v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci si zadovážil dostatok skutkových podkladov relevantných pre vydanie rozhodnutia, v konaní postupoval v súčinnosti s účastníkom konania, vo veci rozhodol vecne a právne správne a preskúmané rozhodnutie aj náležite odôvodnil, z ktorých dôvodov súd prvého stupňa napadnuté rozhodnutie správneho orgánu potvrdil v súlade so zákonom.

Po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O. s. p. odvolací súd skonštatoval, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu s poukazom na § 250l ods. 2 v spojení s § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že navrhovateľke, ktorá v tomto konaní nemala úspech, ich náhradu nepriznal (§ 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 250l ods. 2 O. s. p., § 250k ods. 1 O. s. p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9

zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.